

Μὰς ἀρέσει περισσότερο τὸ θάρρος τοῦ Νέου Κυβερνήτου μας εἰς τὸ νὰ κηρύττῃ ὡς ἀνικάνους καὶ ἀνεπαρκεῖς τοὺς ἡμετέρους μηχανικούς.

Ἡ πρόφασις ὅτι εἴμεθα νέον ἀκόμῃ κράτος, εἶναι πυνὴ βελιτέδζα κρύπτουσα καταχρήσεις καὶ κλοπὰς.

Δὲν θὰ κλέψουν καὶ οἱ ξένοι;

Πρῶτον φρονοῦμεν ὅτι, ἐπειδὴ θὰ μισθοδοτηθοῦν ἄδρα καὶ ἐπειδὴ τὸ Κράτος ἐν Εὐρώπῃ δὲν θεωρεῖται λημέρι, δὲν θὰ ἔλθουν ἐδῶ μὲ ληστρικές διαθέσεις.

Ἐπειτα φρονοῦμεν, ὅτι καὶ ἂν κλέψουν θὰ κἀμουν. Ἐνῶ οἱ δικοὶ μας ἔχοντες τὴν ικανότητα τοῦ ληστεύειν, δὲν ἔχουν τὴν ικανότητα τοῦ πράττειν.

Ἐχομεν ἀνάγκην νὰ εἰσαχθοῦν ικανότητες ἐν τῷ τόπῳ μας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς διοικήσεως.

Ὁ πολιτισμὸς δὲν εἶναι φυτὸν αὐτοφυὲς, ἀλλὰ φυτὸν τὸ ὅποῖον εἰσάγεται.

Οὔτε δύναται ἓνας τόπος νὰ κρεμασθῇ ἀπὸ εἴκοσι μηχανικούς διὰ νὰ ἐπαναλάβουν πρὸς ζημίαν μας τὸ πείραγμα τοῦ ἀμαθοῦς κουρέως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ τρέλλου.

Ἡ Βουλὴ πιστεύομεν ὅτι θέλει ψηφίσει μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸ νομοσχέδιον τῆς Κυβερνήσεως περὶ Ὀδοποιίας.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΝΟΜΑΡΧΑΙ.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τοὺς δύο διορισμοὺς, τοῦ κ. **Α. Δημητριάδου** ὡς Νομάρχου τῆς Πρωτευούσης καὶ τοῦ κ. **Σαράδα** ὡς Νομάρχου Λαρίσσης, νομίζομεν ὅτι θὰ ἦτο εὐκταῖον ἐὰν ἱκανοὶ ἐκ τῶν κρατίστων βουλευτῶν ἀ-

πομένων αὐτῆς, ἅτινα ἦσαν κατὰ ἐν πλείοντα τῶν διδομένων ἐν τῷ τῆς Ἀμύνης γραφείῳ, καθόσον ἐδίδετο καὶ ἡ πολεμικὴ περικεφαλαία—ὁ μὲ κόκκινον σταυρὸν κοῦκκος.

Φαίνεται, ὅτι οἱ τοῦ Βούλγαρη ἄνδρες ἦσαν ἀποφασιστικώτεροι, καθόσον παρετήρησα ὅτι πάντες σχεδὸν ἐθυσίαζον τὰ πανταλόνιά των μέχρι γόνατος, ὅπως τὰς βλαχόκαλτσας περικνημισθῶσι, τοῦθ' ὅπερ ἔπραξα καὶ ἐγὼ μετὰ συντριβῆς καρδίας, καὶ γὰρ μοναδικὴν εἶχον τὴν περισκελίδα καὶ βερεσὲ πρὸς τούτῳ.

Ἐπὶ τέλους περιβληθεὶς τὴν ἀρήϊον στολὴν μου, ἔβην τσαρουχάτος πρὸς τὸν τῆς ἐρωμένης μου οἶκον, μὲ πάλλουςαν καρδίαν, ὡς μὴ γνωρίζων τί ἐντύπωσι θὰ τῆς ἔκαμνα.

Ἡ ὥρα ἦτο δεκάτῃ τῆς νυκτός, ὅτε ἐγὼ θαρρούντως λίαν ἔκρουα τὴν θύραν τοῦ οἴκου τῶν γονέων τῆς ψυχῆς τῆς ψυχῆς μου.

— Ποιὸς εἶνε; ἠρώτησεν αὐτὴ.

— Ἐγὼ καλέ! ἀπήντησα ἐγώ.

— Τέτοια ὥρα; τί σοῦ ἤλθε; Πήγαινε στοῦ κυρίου Νυχτερίδα τοῦ γείτων, εἶνε ἐκεῖ ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα, ἔχουν σουαρέ.

Ὁ πατήρ της καὶ ἡ μήτηρ ἀπουσιάζον; Καὶ ἦτο δυνατόν νὰ ξεκολλήσω ἐγὼ ἀπ' ἐκεῖ;

— Μὰ ἄνοιξε, καὶ μένη, ἐπανελάθον ἐν βίᾳ, εἶνε ἀνάγκη νὰ σὲ ἰδῶ, μεγάλη ἀνάγκη!

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

πετύγχανον πάντοτε εἰς τὰς ἐκλογὰς ἵνα δέχωνται τοιαύτας ὑψηλὰς διοικητικὰς θέσεις.

Ἐν τῇ Βουλῇ, μεθ' ὅλα τὰ προσόντα αὐτῶν—τὰ ὅποια καὶ δὲν εἶναι ἐκτακτὰ ἐν τῇ πολιτικῇ—θὰ ἦσαν ἀπλάτψῃφοι· ἀλλ' ἐν τῇ διοικήσει δύνανται ν' ἀποβῶσι χρησιμώτατοι, ὡς ἄνθρωποι πεφωτισμένοι, ἀνώτεροι φανταστικῶν παθῶν καὶ κατεχόμενοι ὑπὸ τῆς φιλοδοξίας οὐχὶ νὰ ὑψώσωσιν ἑαυτοὺς εἰς τὰς θέσεις, ἀλλὰ τὰς θέσεις, τὰς ὁποίας ἐξηυτέλισεν ὁ φαντασμὸς, παραδώσας εἰς χαρακτῆρας χυδαίους καὶ οὐχὶ σπανίως εἰς χεῖρας κακούργων, νὰ ἀναγάγῃσι μέχρι τῆς ὑπολήψεως τῶν ὀνομάτων αὐτῶν.

Νέοι καιροὶ ἀνατέλλουσι διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου ἡ διοίκησις δέον ν' ἀφαιρεθῇ, σχεδὸν δικτατορικῶς, ἀπὸ τῶν ῥυπαρῶν χειρῶν εἰς ἃς τὴν παρέδωκεν ἔρμαιον ἡ φαύλη πολιτικὴ, διὰ νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς ἄτομα πεφωτισμένα, ἐννοοῦντα νὰ εἰσαγάγῃσι τὸν νόμον εἰς τὴν ἐπικρατοῦσαν ληστείαν καὶ τὴν ὁρμὴν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ εἰς τὴν λιμνάζουσαν καχεξίαν.

Οἱ δύο νέοι Νομάρχαι, ὁ Σαράδας καὶ ὁ Δημητριάδης, ἐγγυῶνται ὅτι θὰ ἐπιδιώξωσι τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ καὶ ὅτι καθ' ἐκάστην σχεδὸν θ' ἀκούωμεν περὶ τῶν ἔργων των.

Διότι ἡ **ἐκκαθάρισις**—λέξις καὶ πράγμα ἦν ἡμεῖς πρῶτοι ἐζητήσαμεν καὶ λίαν εὐαρέστως εἶδομεν παραδεκτὴν γενομένην καὶ ὑπὸ τῆς ἐπισήμου γλώσσης τῆς Ὁρας—ἀπαιτεῖ ἐργασίαν, καὶ οὐχὶ βλακῶδες κάρφωμα ἐπὶ τῆς νομαρχιακῆς ἑδρας καὶ τυπικὴν διεξαγωγὴν τῆς λεγομένης ὑπηρεσίας, πράγματι δὲ οὐσης παντοιοτρόπου τῶν δημοσίων ληστεύσεως.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Οἱ ἄνεμοι καὶ οἱ ἀνεμοστρόβιλοι τοῦ Κακαράπη, ὅπου ὁ πρῶτος ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἔστησε τὸν φαντασιώδη Ναύσταθμόν του, διαμαρτύρονται κατὰ τοῦ προσωρινοῦ Διευθυντοῦ κ. Σταματέλου, ἀρνηθέντος τόσον αὐθαδῶς πρὸ τοῦ νέου προϊσταμένου του καὶ τὴν ὑπαρξίν καὶ τὰ ἄθλά των. Οἱ **μπονμπονλισμοὶ** αὐτοὶ πρέπει νὰ λείψουν καὶ ὁ κ. Ρούφος ὀφείλει ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν ὑπαλλήλων του νὰ μιλῶν παστρικά, ὅπως μιλεῖ καὶ αὐτὸς στοργικὰ καὶ δυνατὰ.

Τὴν προσεχῇ Παρασκευὴν ἐν τῷ Πλημμελειοδικεῖῳ ἡ Δίκη τῶν Νέων Ἰδεῶν κατὰ Μενελάου Νεγρεπόντη καὶ Βασιλείου Μελά. Ἐχομεν ἀκονισμένα δώδεκα δουζίναις **μολυβδοκόνδυλα**. **Εἰς προσοχὴν.**

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ.

Συριατῇ **Νηρηῆδι**. Καὶ θέλει ῥώτημα; Ἀρκεῖ νὰ εἶναι φρέσκα, ὡς ἡ θάλασσα, ἡ πατρίς σας.

Ἡ Διεύθυνσις.